

РЕШЕНИЕ

№ 6962

гр. София, 12.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 1 състав,
в публично заседание на 16.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Радостин Радков

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **339** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/ във вр. с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на Б. Р. С. срещу Заповед № 1103 от 28. 11. 2011г., издадена от главния архитект на Столична община, район „Искър”, с която е одобрено изменение на плана за регулация за УПИ IV - 4, УПИ V- 5 и УПИ VII - 320 в кв. 16, м. Н. „Искър- север” I част и създаване на нови УПИ VII - 646, 647, 320, УПИ IV - 320, 649, 650, 358, УПИ IX - 320, 358, 410, 650, 654, УПИ X - 320, 410, 653, УПИ V - 5 без промяна на конкретното предназначение „Производство и КОО”. Твърди се, че оспорената заповед е незаконосъобразна до степен на нищожност. Навеждат се доводи за нарушение на административно производствените правила, а именно че оспорената заповед не е съобщена на жалбоподателката по надлежния ред и не и е дадена възможност да участва в административното производство. Твърди се, че заповедта е издадена от некомпетентен орган. Иска се оспорената заповед да бъде провъзгласена за нищожна. В съдебно заседание, чрез адв. К. и Р. С., претендира разности.

Ответникът – Главния Архитект на СО, район „Искър”, представляван от юрк. И., моли да се отхвърли жалбата.

Заинтересованата страна, В. Я. А., представляван от адв. М., моли да се отмени заповедта, алтернативно да се прогласи за нищожна.

Заинтересованите страни, [фирма], [фирма], [фирма], Ц. Я. П., Е. Т. Г., Я. Т. Т., З. А. Т. и Столична община, не изразяват становище.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

От представените писмени доказателства се установява, че производството пред административния орган е образувано по заявление № 7000-603/12.07.2011 г. до кмета на СО, район „Искър“, подадено от [фирма], за одобряване на проект за изменение на ПР на УПИ IV - 4, УПИ IV – 5 и УПИ VII – 320, кв. 16, м. Н. „Искър – север“ I част.

С решение от 10.06.1998 г., на СГС, III А отделение, по гр. д. № 1779/1995 г., жалбоподателката се легитимира като собственик на част от имот пл. № 449А (ПИ № 320) от кв. 14, по плана на [населено място], местността индустриална зона Гара Искър I – ва част. С нотариален акт за собственост върху недвижим имот № 64, том II, рег. № 4181, дело № 242/2008 г., заинтересованата страна [фирма] се легитимира като собственик на недвижим имот: поземлен имот с планоснимачен номер 356, от кв. 14, по плана на [населено място], местност „Индустриална зона „Гара Искър“ – I част. С нотариален акт за собственост на недвижим имот на осн. П. 21 от Закона за банките и кредитното дело № 83, том I, дело № 96/1997 г., заинтересованата страна [фирма] се легитимира като собственик на недвижим имот: урегулирано дворно място, находящо се в [населено място], ул. „5006-та“ №2, съставляващо парцел III, кв. 14, по плана на [населено място], местност „Индустриална зона „Гара Искър“ – II част. С нотариално заверена декларация от 31.07.2007 г., [фирма] е декларирала, че приема да бъде извършена замяна на 45 кв.м. от ПИ 417, УПИ II и 724 кв.м. от ПИ 358, УПИ V, собственост на [фирма], срещу 769 кв.м. от ПИ 410, УПИ III, собственост на [фирма]. С предварителен договор от 19.03.2009 г., [фирма] от една страна, като собственик на ПИ 356, 357, 358 и Ц. Я. П., В. Я. А., Б. Р. С., Захарина А. Т., Е. Т. Г. и Я. Т. Т. от друга страна, като съсобственици на ПИ 320, са дали съгласието си за предприемане на всички необходими правни и фактически действия по започване на процедура за изменение на действащия регулационен план, с обхват собствените им имоти.

На 19.08.2011 г., в СО, район „Искър“ е постъпило възражение от [фирма], с искане за промени в изработен проект за изменение на ПУП – ПР. Възражението е разгледано, а проектът е върнат за допълване. На 04.11.2011 г. е постъпило възражение от Б. Р. С., което не е взето под внимание. Проектът е разгледан от Районния съвет по устройство на територията /РЕСУТ/ с протокол № 3-ГА/18.11.2014 г., т. 1. Съгласно решението по протокола на РЕСУТ, е предложено на Главния архитект на СО, район „Искър“ да издаде заповед за И..

Административното производство е завършило с издаването на оспорената в настоящето производство заповед № 1103/28.11.2011 г. на Главния архитект на СО, район „Искър“, с която на основание чл. 128, ал. 3 и чл. 129, ал. 2, чл. 134, ал. 2, т. 6, чл. 136, ал. 1, чл. 15, ал. 3 от ЗУТ, във вр. с П. 1, ал. 3 и ал. 4 от ДР на ЗУТ и Протокола на РЕСУТ № ГА-4/18.11.2011 г. е одобрено изменение на ПР на УПИ IV–4, УПИ V-5 и УПИ VII-329, кв. 16, м. Н. „Искър – Север“ I част и създаване на нови УПИ VII - 646, 647, 320, УПИ IV - 320, 649, 650, 358, УПИ IX - 320, 358, 410, 650, 654, УПИ X - 320, 410, 653, УПИ V - 5 без промяна на конкретното предназначение „Производство и КОО“. Със заповед №РД-09-3345/29.05.2008г., посочена като основание за издаване на оспорения акт, кметът на СО на осн. пар. 1, ал. 3 от ДР на ЗУТ, в т. I.11 е предоставил част от правомощията си по одобряване на ПУП с основание чл. 129, ал. 2 от ЗУТ, на Главния архитект на С.. В същата заповед, в т. IV.7, кметът на СО е делегирал свои правомощия на главните архитекти на райони, а

именно да одобряват ПУП на осн. чл. 128, ал. 3 от ЗУТ, при наличие на изрично посочени предпоставки.

По делото е представено решение № 387 по Протокол № 16, т. 15 от 10.07.2008 г. на СОС, с което се одобрява проект за регулация на м. Н. „Искър – Север” – I, II и III част. Съдържат се също така и обратни разписки за съобщаване на Заповед № 1103/28.11.2011 г., изпращани до жалбоподателката и върнати в цялост, съобщение на осн. чл. 61, ал. 3 от АПК и нотариална покана.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано и заинтересовано лице по чл. 131, ал. 2, т. 1 от ЗУТ, срещу подлежащ на оспорване административен акт. Няма данни по делото да са изчерпани всички способи за съобщаване на процесната заповед, включително и тези по реда на П. 4, ал. 1 от ДР на ЗУТ. В жалбата се иска и обявяване на нищожност на заповедта, което съгласно чл. 149, ал. 5 от АПК, може да се поиска без ограничение във времето. Поради така изложеното, жалбата следва да се приеме като подадена в срок и същата е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

В чл. 1, ал. 1 от ЗУТ е дефинирана целта на устройствения закон. Съгласно тази разпоредба, устройството на територията на Република Б. гарантира устойчиво развитие и благоприятни условия за живеене, труд и отдих на населението. Конкретното предназначение на поземлените имоти, предвидено с подробния устройствен план, следва да е подчинено на баланса между обществения интерес и този на отделните собственици. Отреждането на поземлените имоти, се извършва в условията на оперативна самостоятелност, посредством решение на административния орган.

На първо място, видно от данните по делото, производството по издаване на оспорения административен акт е започнало по молба на заинтересованата страна [фирма], с вх. № 7000-603/12.07.2011 г. до кмета на СО, район „Искър, за одобряване на проект за изменение на ПР на УПИ IV - 4, УПИ IV – 5 и УПИ VII – 320, кв. 16, м. Н. „Искър – север” I част. Съгласно чл. 136, ал. 1 от ЗУТ, проектите за изменения на устройствените планове на основанията по чл. 134, ал. 1 и 2 се изработват, обявяват, одобряват и влизат в сила при условията и по реда на раздел III от глава седма, т.е. по реда за одобряване на подробен устройствен план /ПУП/. В раздел IV на глава седма от ЗУТ е уредено изменението на устройствените планове. В чл. 134, ал. 1 и 2 от ЗУТ са изброени изчерпателно основанията за изменение на ПУП, като лицата легитимирани на правят искане за изменение, са изброени в чл. 131 във вр. с чл. 135, ал. 1 от ЗУТ. Съгласно чл. 15, ал. 1 от ЗУТ, с оглед постигане целите на закона е предвидена забрана, съгласно която урегулируваните поземлени имоти не подлежат на последващо урегулиране, освен в предвидените в този закон случаи. Това означава, че изменението е допустимо, само при наличието на обстоятелства, формиращи състава на изрично изброените основания, при наличието на фактически и правни основания. В разпоредбата на чл. 15, ал. 3 от ЗУТ е дадена възможност, границите на урегулируваните поземлени имоти да се променят с план за регулация само със съгласието на собствениците им, изразено със заявление и предварителен договор за прехвърляне на собственост с нотариално заверени подписи. В случая такова съгласие очевидно не е налице. В заявлението с искане за одобряване на проект за изменение на ПР, не е налице съгласие на всички заинтересовани лица. Същото е подадено

единствено от заинтересованата страна - [фирма]. Съгласието на всички заинтересовани страни се съдържа единствено в предварителния договор от 19.03.2009 г., като по този начин не се изпълва кумулативното изискване на чл. 15, ал. 3 от ЗУТ, съгласието да е изразено със заявление и предварителен договор. Ето защо, цитираната като правно основание за издаване на заповедта разпоредба на чл. 134, ал. 2, т. 6 от ЗУТ, гласяща че влезлите в сила подробни устройствени планове могат да се изменят, когато има съгласие на всички собственици на имоти по чл. 131, ал. 2, т. 1, както и от носителите на вещни права върху тях, не може да намери приложение в случая. Още повече настоящият случай, видно от възражение вх. № 7000-603/04.11.2011 г. от Б. С., няма съгласие на един от собствениците, което не е взето предвид и дори не е коментирано на заседанието на РЕСУТ.

В заповедта не се съдържат мотиви, съгласно изискванията на чл.59 от АПК. Мотивите би могло да се съдържат в обяснителната записка и в решението по протокола на РЕСУТ, но в случая не може да се счита, че там са изложени такива. Именно с излагането на мотиви се довеждат до знанието на страните съображенията, по които административния орган е издал административния акт, както и се допринася при обжалване пред съда, за разкриване на евентуално допуснатите закононарушения. Задължителна част от формата и съдържанието на индивидуалния административен акт при издаването му е да бъде спазена разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Цитираната норма въвежда изискване, което касае изложение на конкретни фактически и правни основания, послужили за издаването му. Именно там отново е допусната грешка, при цитирането на решението на СОС.

Освен изложеното дотук, от приложената скица №181/23.03.2009г., издадена от СО, район „Искър”, безспорно се установява, какъв е действащия регулационен план за ПИ 320, съгласно Решение № 387, по Протокол №16/10.07.2008г. на СОС. От скица, приложение към предварителния договор пък е видно, какъв резултат е целен с изработването на проекта, одобрен със заповедта. Видна е площта на имотите, за които е дадено съгласие, която явно не съответства на тази в скицата към проекта. В същото време, от графичното изображение на проекта е видно, че имотите не съответстват на тези по предварителен договор. Установява се, че е налице несъответствие между одобрената с обжалваната заповед регулация, и тази от предходния план и по предварителен договор, послужили за изготвянето ѝ.

На следващо място, съгласно нормата на чл. 129, ал. 2 от ЗУТ (ДВ, бр. 80/14.10.2011 г.), подробният устройствен план в обхват до един квартал, а в Столичната община и в градовете с районно деление – в обхват до три квартала, се одобрява със заповед на кмета на общината в 14-дневен срок след приемането на проекта за подробен устройствен план от общинския експертен съвет. Административния орган е издал процесната заповед, позовавайки се на тази разпоредба, във вр. с П. 1, ал. 3 и 4 от ДР на ЗУТ, съгласно които кметът на общината може да предостави свои функции по този закон на главния архитект на общината и на други длъжностни лица от общинската (районната) администрация, а той от своя страна може да предостави свои функции по този закон на други длъжностни лица от общинската администрация. От заповед №РД-09-3345/29.05.2008г., посочена като основание за издаване на оспорения акт, кметът на СО на осн. пар. 1, ал. 3 от ДР на ЗУТ, в т. IV.7 е делегирал свои правомощия на главните архитекти на райони, а именно да одобряват ПУП на осн. чл. 128, ал. 3 от ЗУТ, при наличие на изрично посочени предпоставки. Издавайки оспорената в настоящото производство заповед на осн. чл. 129, ал. 2 от

ЗУТ, главния архитект на район „Искър” е постановил НИЩОЖЕН административен акт, поради своята материална некомпетентност.

Нищожността е форма на незаконосъобразност на административния акт. Един административен акт се преценява, дали е нищожен или незаконосъобразен, с оглед на степента на допуснатия порок, като съответно се обявява за нищожен или се отменя като незаконосъобразен. Основанията за нищожност са тези водещи до незаконосъобразност на административния акт и посочени в чл. 146 от АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени, до такава степен, че водят до невъзможност и недопустимост, актът да остане в правната действителност. Нищожен е този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен и за да не създава правна привидност, че съществува, при констатиране на някое от основанията за нищожност, съдът следва да го отстрани от правния мир чрез обявяване на неговата нищожност. Некомпетентността на органа е основание, което винаги води до нищожност.

Ето защо, съдът намира, че оспорената Заповед №1103 от 28.11. 2011г., издадена от главния архитект на Столична община, район „Искър”, с която е одобрено изменение на плана за регулация за УПИ IV - 4, УПИ V- 5 и УПИ VII - 320 в кв. 16, м. Н. „Искър- север” I част и създаване на нови УПИ VII - 646, 647, 320, УПИ IV - 320, 649, 650, 358, УПИ IX - 320, 358, 410, 650, 654, УПИ X - 320, 410, 653, УПИ V - 5 без промяна на конкретното предназначение „Производство и КОО”, следва да бъде обявена за нищожна.

Съгласно правилата на процеса и неговия изход, ответника Столична община следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя Б. Р. С., направените и поискани разноски общо в размер на 510 (петстотин и десет) лева, представляващи адвокатски хонорар в размер на 500 (петстотин) лева и държавна такса в размер на 10 (десет) лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София град, Първо отделение, 1-ви състав

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНА Заповед № 1103 от 28. 11. 2011г., издадена от главния архитект на Столична община, район „Искър”, с която е одобрено изменение на плана за регулация за УПИ IV - 4, УПИ V- 5 и УПИ VII - 320 в кв. 16, м. Н. „Искър- север” I част и създаване на нови УПИ VII - 646, 647, 320, УПИ IV - 320, 649, 650, 358, УПИ IX - 320, 358, 410, 650, 654, УПИ X - 320, 410, 653, УПИ V - 5 без промяна на конкретното предназначение „Производство и КОО”.

ОСЪЖДА Столична община, район „Искър” ДА ЗАПЛАТИ на жалбоподателя Б. Р. С., направените разноски по делото в размер общо на 510 /петстотин и десет/ лева.

Решението, на осн. на чл. 132, ал. 1, т. 3 от ЗУТ е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: